

**A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében 2012. május 10-i ülésező képviselői által elfogadott következtetések a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemről**

(2012/C 169/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI,

1. EMLÉKEZTETVE:

1. A sportra vonatkozó, 2011. május 20-án elfogadott uniós munkatervre (2011–2014) <sup>(1)</sup>, amely kiemelt témaként határozta meg a dopping elleni küzdelmet, és létrehozta a dopping elleni küzdelemmel foglalkozó szakértői csoportot,
2. A Bizottságnak a sportról szóló, 2007. július 11-i fehér könyvére <sup>(2)</sup>, amely a közegészségért felelős minden szereplőt felhív a dopping által okozott egészségkárosodás kockázatának számításba vételére, továbbá a sport európai dimenziójának fejlesztéséről szóló, 2011. január 18-i bizottsági közleményre <sup>(3)</sup>, amely megállapította, hogy a dopping továbbra is nagy veszélyt jelent a sportra, és hogy a doppingszerek amatőr sportolók általi használata súlyos közegészségügyi veszélyeket hordoz magában, és megelőző tevékenységet igényel a fitnessközpontokban is,
3. Arra, hogy az Európai Unió sport terén való fellépésének többek között az a célja, hogy megvédje a sportolókat, köztük különösen a legfiatalabbak fizikai és szellemi egészségét,

2. TEKINTETTEL ARRA, HOGY:

1. A doppingszerek használata szabadidősportokban, illetve az olyan szabadidős sportlétesítményekben, mint például a fitnessközpontok, valamennyi uniós tagállamban komoly problémát jelent, amely:
  - veszélyezteti az egyes doppinghasználók egészségét,
  - veszélyezteti a doppinghasználók közvetlen környezetében tartózkodó személyek egészségét,
  - rossz fényt vet a szabadidősportokra,
  - negatív társadalmi jelenségekhez kapcsolódik, olyan bűncselekményeket is beleértve, mint például a doppingszerek tiltott kereskedelme,
  - különösen a fiatalokat érinti,
2. A doppingszerek szabadidősportokban történő használatáról – beleértve a probléma pontos meghatározását és nagyságrendjét, a hatékony megelőző intézkedéseket, az oktatást, az ellenőrzések elvégzését, a szankciókat, valamint a szerabúzusból való kilábalást – mind uniós, mind nemzetközi szinten kevés ismeret áll rendelkezésre <sup>(4)</sup>,

<sup>(1)</sup> HL C 162., 2011.6.1., 1. o.

<sup>(2)</sup> 11811/07.

<sup>(3)</sup> 5597/11.

<sup>(4)</sup> A témával foglalkozó legutóbbi tanulmányok között találjuk a sport területére vonatkozó 2010-es előkészítő intézkedéseken keresztül társfinanszírozott, a doppingszerek szabadidősportokban történő használatával kapcsolatos hálózati projekteket, a „Fitness a dopping ellen” és a „Stratégia a szteroidok megállítására” projektet.

3. Míg az elit sportokban való dopping elleni küzdelem terén jól működik a nemzetközi együttműködés, a szabadidősportokban való dopping elleni küzdelem területén eddig mind az uniós tagállamok között, mind nemzetközi szinten korlátozott volt az együttműködés,
4. A doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemnek nem szabad elterelnie a figyelmet az elit sportokban való dopping elleni küzdelemről, hanem az erőfeszítéseknek inkább ki kell egészíteniük egymást, hogy a sport tekintetében valamennyi szinten biztosítottak legyenek a tiszta és biztonságos feltételek,
5. Míg az elit sportokban a doppingszerek használatának fő indítéka a teljesítmény fokozása, a tanulmányok szerint a szabadidősportok tekintetében a doppingszerek használatának többféle egyéb indítéka is lehet – beleértve az esztétikát, az önbizalom erősítését és a doppingszerek használata által kiváltott eufória-érzést –, és a doppingszerek szabadidősportokban történő használatának problémáját ennek megfelelően kell értelmezni és kezelni,
6. Bár a Nemzetközi Doppingellenes Kódex (a továbbiakban: Kódex) a nemzetközi és nemzeti elit sportban történő dopping elleni küzdelemre összpontosít, azt is leszögezi, hogy egyes nemzeti doppingellenes szervezetek dönthetnek úgy, hogy a szabadidős és szenior szintű sportolókat is tesztelik, és doppingellenes szabályokat vezetnek be őket illetően is, e nemzeti doppingellenes szervezeteknek azonban nem kell a Kódex valamennyi aspektusát alkalmazniuk e sportolókra, hanem ehelyett a nem nemzetközi szintű vagy nem nemzeti szintű sportolók tekintetében kidolgozhatnak speciális nemzeti doppingellenes szabályokat anélkül, hogy az a Kódex előírásaiba ütközne <sup>(5)</sup>,

3. FELHÍVJÁK AZ UNIÓS TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

1. Ösztönözzék és segítsék a szabadidősportokban tapasztalható doppingra és más ahhoz kapcsolódó kérdésekre irányuló olyan oktatási programok, tájékoztató kampányok vagy egyéb megelőző intézkedések kidolgozását, amelyeket a sportmozgalom, a fitnesságazat, az oktatási rendszer vagy az egészségügyi ágazat fel tud használni,
2. Ösztönözzék a hatóságok, a sportmozgalom és a fitnesságazat közötti szoros együttműködést, például a prevalenciával és a megelőzéssel kapcsolatos információk megosztása, valamint a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelem területére vonatkozó közös projektek, iránymutatások és szabályozások kidolgozása révén,

<sup>(5)</sup> Nemzetközi Doppingellenes Kódex, Nemzetközi Doppingellenes Ügynökség, 2009, 126. o. (1. függelék, Fogalom meghatározások, Sportolók).

3. Ösztönözzék a szabadidősportokban tapasztalható doping problémájának különböző aspektusaival foglalkozó, valamint a doppingszerek tiltott értékesítésével és kereskedelmével kapcsolatos nyomozati eljárásokért és a szankciók kiszabásáért felelős nemzeti és nemzetközi hatóságok – többek között a sportért, a doping elleni küzdelemért, az egészségügyért és az oktatásért felelős hatóságok, továbbá a rendőrség és a vámhatóságok – közötti megfelelő és hatékony információcserét,
4. Segítsék elő a szabadidősportokban használt doppingszerek előállításának, kereskedelmének, terjesztésének és birtoklásának kivizsgálását és a megfelelő szankciók kiszabását lehetővé tevő hatékony és megfelelő nemzeti intézkedési keret annak érdekében történő megteremtését, hogy ezáltal korlátozható legyen e szerek elérhetősége és használata, például a megfelelő szabadidős sportlétesítményekben, többek között fitnessközpontokban végrehajtott ellenőrzési és ehhez kapcsolódó intézkedések révén,
5. Támogassák a WADA arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az Európával, az Interpollal, a Vámigazgatások Világszervezetével, a gyógyszeriparral és más nemzetközi érdekelt felekkel kialakítsa az eredményes együttműködés kereteit annak érdekében, hogy csökkenjen az elit és a szabadidősportokban egyaránt használatos doppingszerek elérhetősége,

#### 4. MEGÁLLAPODUNK ABBAN, HOGY:

Hangsúlyozva, hogy prioritást kell adni a Nemzetközi Doppingellenes Kódex felülvizsgálatára irányuló folyamathoz való uniós hozzájáruláshoz kapcsolódó munkatervben szereplő intézkedéseknek, a sportra vonatkozó uniós munkaterv (2011–2014) keretében létrehozott, a doping elleni küzdelemmel foglalkozó szakértői csoport megbízatását kiterjesztik a következő tevékenység hozzáadásával: az uniós tagállamoknak a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemre vonatkozó legjobb gyakorlatainak az összegyűjtése, például az érdekelt felekkel való együttműködés révén, többek között a megelőzés, az oktatás, az ellenőrzések elvégzése és az ezekhez kapcsolódó intézkedések, valamint a szerabúzusból való kilábalás vonatkozásában, és ezek alapján 2013 végéig uniós és nemzeti

szinten egyaránt alkalmazható ajánlások előterjesztése a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemre vonatkozóan,

#### 5. FELKÉRIK AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. Az e területen korábban végzett munka alapján kezdeményezze egy olyan tanulmány elkészítését, melynek célja, hogy kialakítsa a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemre irányuló szakpolitikák számára szükséges ismeretanyagot, többek között az uniós tagállamokban a doppingszerek szabadidősportokban történő használatára vonatkozó információk gyűjtése révén,
2. Ösztönözze és támogassa a doppingszerek szabadidősportokban történő használata elleni küzdelemre vonatkozó legjobb gyakorlatok EU-n belüli megosztását, többek között a transznacionális figyelemfelhívó kampányok támogatása, valamint a sport területére vonatkozó előkészítő intézkedéseken keresztül támogatott, a doppingszerek használata elleni küzdelemre vonatkozó projektek eredményeinek, továbbá bármely, a doppingszerek szabadidősportokban történő használatával kapcsolatos, a jövőben támogatandó projekt eredményeinek terjesztése révén. A legjobb gyakorlatok megosztása az alábbiakhoz kapcsolódhat:

— oktatás, tájékoztatás és figyelemfelhívás,

— doppingszerekkel kapcsolatos tesztek elvégzése a szabadidősportokban,

— a szabadidősportokban használt doppingszerekkel való visszaélés kezelése és az abból való kilábalás,

— az étrend-kiegészítők címkézése és tartalmának ellenőrzése a doppingszerek nem szándékos bevitelének elkerülése céljából,

— az egyes uniós tagállamokban a doppingszerek szabadidősportokban történő használatának kezelése során eredményesnek bizonyult jogalkotási intézkedések.